

Pecetea 7-a

ȘASE ÎL DESCOPERĂ PE ȘAPTE

Aș vrea să deschidem Bibliile la Luca 24.

De câțva timp sunt frământat de anumite lucruri pe care Dumnezeu le-a adus în inima mea și pot să vă spun că este greu să pui mâna pe niște lucruri și să le aduci într-un fel concis și direct. Eu simt că Dumnezeu ne deschide Biblia într-un fel complet nou și la un nivel cu totul diferit. Înainte simțeam că dacă citesc Biblia, Ea este unidimensională și pot merge la fel de adânc cât merge ea. Apoi, am ajuns la Mesaj și am văzut că Scriptura este bidimensională și pot vedea cum devine vie, dar acum văd că este tridimensională și o văd pretutindeni în jurul meu; este ca și cum am intrat în Biblie și stau pe paginile Ei umblând înapoi și înainte. Astăzi, totul este o realitate pentru mine, totul se întâmplă acum. Ce timp binecuvântat pentru un credincios!

Prieteni, acesta nu este doar un Cuvânt scris pe hârtie, ci este un Cuvânt viu, iar noi putem vedea descoperirea lui Isus Hristos în tot Cuvântul. Aleluia!

Doamne, Îți mulțumim pentru acest timp și Te rugăm să deschizi Cuvântul pentru noi.

Să citim din Luca 24.13-32:

„În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaiszeci de stadii de Ierusalim, și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.”

Noi știm despre ce vorbeau cei doi. Ei au umblat cu Domnul, au văzut slujba lui Isus Hristos, au vorbit cu El și au mâncat cu El, dar apoi L-au văzut bătut, răstignit și pus într-un mormânt. Așa se face că în ziua aceea, cei doi mergeau pe drumul Emausului și vorbeau despre lucrurile care se întâmplaseră.

„Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S-a apropiat și mergea pe drum împreună cu ei.

Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.

El le-a zis: „Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?” Și ei s-au oprit, uitându-se triști.

Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, l-a zis: „Tu ești singurul străin aici, în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?”

„Ce?” le-a zis El. Și ei l-au răspuns: „Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un proroc puternic în fapte și în cuvinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.

Cum preoții cei mai de seamă și mai-marii noștri l-au dat să fie osândit la moarte și l-au răstignit?

Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel, dar, cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.

Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis de dimineață la mormânt,

nu l-au găsit trupul și au venit și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri, care ziceau că El este viu.

Unii din cei ce erau cu noi s-au dus la mormânt și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu l-au văzut.”

Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!”

Problema nu era că ei nu au crezut ce au spus profeții, ce spunea Cuvântul, ci El i-a mustrat pentru că ochii lor erau îngreunați și nu puteau vedea ceea ce spusese profeții.

„Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?”

Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.

Când s-au apropiat de satul la care mergeau, El s-a făcut că vrea să meargă mai departe.

Dar ei au stăruit de El și au zis: „Rămâi cu noi, căci este spre seară și ziua aproape a trecut.” Și a intrat să rămână cu ei.

Pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea și, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o și le-a dat-o.

Atunci li s-au deschis ochii și l-au cunoscut, dar El s-a făcut nevăzut dinaintea lor.

Și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?”

Aceasta este o istorioară interesantă, dar nu vreau să zăbovim asupra ei pentru că nu vreau să pierdem lecția care a fost dată pe acest drum al Emausului. Așa cum am spus deja, ei au umblat cu Domnul, l-au văzut, au văzut slujba Sa și toate acele lucruri, apoi au văzut împlinirea a tot ceea ce fusese făgăduit în Biblie: El a fost luat dintre ei, a fost respins, răstignit și pus într-un mormânt de piatră, iar apoi

a înviat. Așadar, ei fuseseră martori la împlinirea Scripturilor, dar nu știau că ele se împliniseră pentru că inimile lor fuseseră încețoșate de necredință și nu ajunseseră la această descoperire, ca să poată vedea Scripturile corect.

Ei văzuseră Scripturile și le credeau, văzuseră chiar și Scripturile despre Fiul lui Dumnezeu, dar când au ajuns în ceasul în care trebuiau să se îplinească toate lucrurile, când tot ceea ce se vorbise despre El a ajuns la împlinire, ei au eșuat și nu au văzut nimic. Ei au umblat cu El, au dormit cu El, L-au auzit predicând, au văzut atât de multe lucruri, dar când au ajuns la clipa împlinirii făgăduințelor date cu privire la El, în Scriptură, la prinderea, răstignirea și învierea Sa, au eșuat și nu au văzut toate aceste lucruri. Dar, în mila Sa, El a venit și a început să le vorbească, însă ei nici măcar nu bănuiau Cine mergea alături de ei. Vorbeau despre El și au zis: „Tu nu știi ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, un profet puternic...”? El era acolo, Domnul înviat vorbea cu ei și era mai mult decât un Profet puternic. El era mai mult decât puteau să vadă ei, mai mult decât înțelegeau ei că se întâmplă. În tot timpul cât a vorbit cu ei, se întâmpla mai mult decât puteau să înțeleagă ei.

Vorbeau cu El și I-au spus: „Niște femei au spus că au văzut o vedenie de îngeri”, dar ele nu văzuseră o vedenie, ci văzuseră niște îngeri reali. Problema era că ei erau prinși în necredință, în gândirea lor firească pe care o foloseau ca să-și dea seama de situația în care se aflau.

Aceasta este situația în care ne aflăm și noi de multe ori, iar dacă ne uităm la ei, vedem că Isus le-a adus soluția zicând: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!”

Exista o soluție, un răspuns, totul se derula întocmai cum trebuia să se deruleze, totul se îplinea conform Cuvântului Domnului, dar ochii lor erau orbiți ca să nu-L poată vedea. Dacă ar fi crezut Scripturile, ei s-ar fi bucurat în ceasul acela pentru că ar fi văzut Cuvântul; ei nu s-ar mai fi tânguit în timp ce mergeau pe drumul Emausului, ci ar fi sărit în sus de bucurie și ar fi spus: „Aleluia! Răscumpărătorul a venit, prețul a fost plătit și noi suntem liberi din aceste trupuri de păcat, din robie, din putrezirea care s-a instalat înăuntru!” Dar ei nu au văzut aceasta pentru că nu au văzut împlinirea Scripturilor.

Prieteni, același lucru s-ar putea întâmpla și astăzi. Noi am putut vedea slujba Fiului omului, dar cu toate acestea să nu vedem împlinirea Scripturilor pentru că trebuie să credem tot ceea ce au spus Scripturile. Aleluia! Fratele Branham nu a venit să ne aducă ceva înafara acestui Cuvânt. Dimpotrivă, Mesajul orei a venit să ne aducă lumină asupra Scripturilor, a venit să ne îndrepte spre credința părinților noștri de la Rusalii. Nu spre înțelegerea doctrinelor sau spre o înțelegere

intelectuală, ci la credința originală, pentru că tot ce se află în această Carte se bazează pe credință. Amin!

Așadar, profetul lui Dumnezeu a pășit în scenă și a început să aducă anumite lucruri din Scripturi, iar noi am văzut semnele și minunile, am văzut deosebirea gândurilor, dar am înțeles textele biblice care se împlineau atunci sau am trecut pe lângă ele? Putem vedea ziua în care trăim sau chiar și astăzi trecem pe lângă Scripturi? Apoi, începem să ne folosim rațiunea și mintea pentru a înțelege ceva, dar Domnul vine și ne spune: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, răspunsul este în Scripturi!”

Așa cum am spus, aici ucenicii vorbeau despre ceea ce se întâmplase. De ce vorbeau despre aceasta? Pentru că încercau să înțeleagă ce se întâmplase. „De ce a murit? Noi credeam că El era Cel care avea să izbăvească Israelul!” Dar El tocmai aceasta făcuse. „Ce este cu surorile acestea care au mers acolo și au văzut acea vedenie de îngeri? Oare ce au văzut ele?” Ei nici măcar nu spuneau ce le spusese îngerii, pentru că nu erau convinși că era vorba de îngeri. Vedeți? Ei erau prinși în propria lor rațiune umană și încercau să înțeleagă ce se întâmplase, de ce erau în situația aceea: „Oare ce ar trebui să facem? Lucrurile nu s-au întâmplat așa cum am crezut noi că se vor întâmpla, nu înțelegem circumstanțele în care ne aflăm, nu ne este prea clar.”, iar Isus a pășit în scenă și vorbea cu ei, dar pentru că nu înțelegeau Scripturile, nu-L așteptau, nu-L căutau și nici măcar nu L-au recunoscut. Ei nu L-au recunoscut pentru că nu cunoșteau Cuvântul și pentru că mintea lor era concentrată pe porțiuni mici din Cuvânt; ei nu aveau o privire de ansamblu asupra întregului Cuvânt, iar atunci când a venit El și a mers alături de ei pe drumul Emausului, nu au văzut că Cel care pășea alături de ei era chiar Domnul. Ce i-a orbit? Faptul că nu vedeau Scripturile care se împlineau atunci.

„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!

Și a început de la Moise și de la toți prorocii...”

Vedeți, El nu le-a arătat doar câteva versete cheie, ci le-a arătat întreaga Scriptură pentru acel timp. Este adevărat? Ce era Biblia? Legea și profeții. Ce este Legea și profeții? Este toată Biblia pe care o aveau ei în vremea aceea.

Astfel, Isus a început de la Moise. Ce este Moise? Începutul. Și începând de la Moise, El a mers prin toată Biblia, de la început până la sfârșit, pentru a Se tălmăci pe Sine Însuși. Aceasta este descoperirea lui Isus Hristos. El era chiar acolo și le vorbea Cartea descoperirii. Amin! Acolo, pe drumul Emausului, El i-a muștră pentru că nu au văzut Scripturile începând cu Moise și a continuat cu ceea ce au vorbit toți prorocii. Aleluia! Isus le-a arătat Scripturile care vorbeau despre El.

„Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.”

Ce este această Carte? Ce este tot ceea ce citim noi? Toți profeții, toți Psalmii, toate Proverbele, toate epistolele, totul vorbește numai despre El.

În predica „Statura de om mare în Hristos”, citim:

„Duminica trecută, am predicat despre „Cheie”, iar cheia este credința. Credința deține cheia, cheia este Scriptura, iar Hristos este Ușa. Înțelegeți? Așadar, credința ia micuțele balamale ale Scripturii și deschide slava și lucrurile bune ale lui Dumnezeu, înaintea poporului Său. Înțelegeți? Așadar, credința este cheia care-L dezvăluie pe Hristos poporului, Îl dezvăluie, Îl descoperă.”

Fratele Branham a spus că noi Îl vedem prin credință, Îl credem prin credință, dar credința trebuie să se bazeze pe Ceva. Credința nu zace acolo fără nimic, fără nici o temelie, ci credința noastră este ancorată și legată de Ceva, de acest Cuvânt. Credința noastră este agățată de Cuvânt, iar noi putem vedea că Cuvântul este mișcat de credința din inima noastră și astfel, putem avea ceea ce cerem. Aleluia!

În predica „Apocalipsa capitolul 5”, scrie:

„Această Carte a fost pecetluită cu șapte Peceți. Este Biblia și a fost pecetluită cu șapte Peceți.”

Fratele Branham a repetat aceasta și în cele șapte Peceți. Astfel, când a predicat cele șapte Peceți, el a spus că „această Carte a Răscumpărării este Biblia”, iar noi am aflat că în aceste șapte Peceți a fost cuprinsă toată descoperirea Bibliei. El a spus că Pecețile pecetluiesc taina întregii Cărți.

Așadar, când s-a întors după ce a fost ridicat în acea constelație de îngeri, fratele Branham a venit să predice cele șapte Peceți, dar el a predicat de fapt cele șapte Tunete. Ioan a scris tot ce a văzut, dar a făcut-o sub formă de simboluri: „un cal alb, o cunună care i s-a dat călărețului”, etc., dar fratele Branham a venit în timpul când totul trebuia descoperit, ca să împlinească Apocalipsa 10 și ca să ne spună taina simbolurilor scrise de Ioan și anume: Ce este calul alb, ce este arcul, ce este cununa și așa mai departe. Ioan a auzit toate acestea când au răsunat cele șapte Tunete și a vrut să le scrie, dar i s-a poruncit să nu scrie nimic, ci să pecetluiească ceea ce au spus ele, până în vremea sfârșitului, pentru că în timpul sfârșitului avea să pășească în scenă un profet care avea să predice cele șapte Tunete pe care le-a auzit Ioan și despre care nu a scris nimic. Ce sunt cele șapte Tunete? Fratele Branham a spus că aceste șapte Peceți pecetluiesc întreaga Biblie, iar Dumnezeu a vorbit prin el cele șapte Peceți, adică toată Biblia. Ce a predicat el? Taina întregii Biblie. Totul a fost cuprins într-o taină, departe de ochii omului, iar această taină a fost cuprinsă în cele șapte Peceți, ceea ce înseamnă că la deschiderea celor șapte

Peceți, a fost încheiată toată taina lui Dumnezeu.

Atunci care este taina lui Dumnezeu? Taina lui Dumnezeu este cuprinsă în Biblie, în cele șaiszeci și șase de Cărți ale Ei, dar a fost ascunsă de ochii noștri, ochii noștri au fost orbiți ca să nu putem vedea tot Planul de Răscumpărare. Noi nu am putut vedea toate lucrurile pe care le putem vedea și înțelege acum, dar atunci când au fost descoperite Pecețile, El ne-a descoperit taina întregii Scripturi.

De aceea, înainte de a ajunge la Peceți, fratele Branham a spus: „Când vom ajunge la Peceți...”, iar după ce le-a vorbit, tot timpul ne-a trimis înapoi la Peceți. La ce se referea el? Pecețile au deschis ceva, exista ceva care a fost închis, pecetluit acolo, ceva care a fost deschis atunci. Ce a fost deschis atunci? Taina lui Dumnezeu, descoperirea deplină a întregului Cuvânt, care a fost făcută cunoscută în cele șapte Peceți.

Astăzi, aș vrea să privim doar la o părticică din cele șapte Peceți, pentru că aceste lucruri au început să mă frământa de câțiva timp și cred că Domnul ne va conduce mai departe pe această cărare. Eu Îl aștept încă pe Domnul să vină și să-mi dea călăuzirea Sa, de aceea, aș vrea să vă rugați pentru aceasta.

Așa cum am spus, astăzi aș vrea să iau doar o părticică, iar titlul predicii mele este: „Pecetea a șaptea descoperită în a șasea”, pentru că dacă privim în Biblie, vedem că șase l-a descoperit întotdeauna pe șapte.

În predica „Domnilor, acesta este semnul sfârșitului?”, fratele Branham a făcut referire la șase persoane care i-au spus șase vise, toate șase vorbind despre același lucru și fiind în legătură cu deschiderea Peceților. Apoi, a spus că în timp ce se afla în camera sa, a avut o vedenie. Mai mult, Domnul i-a amintit o altă vedenie pe care o avusese mai demult și în care i se spunea: „Când vei vedea întâmplându-se aceste lucruri, când vei vedea că ți se va dărâma gardul, du-te în Vest pentru descoperirea celor șapte Peceți.”

Referindu-se la aceasta, el a spus în Pecetea a cincea:

„Oh, dacă ați ști ce s-a întâmplat! Ce s-a întâmplat înainte ca noi să plecăm de aici? Înțelegeți? Au fost șase vise care s-au aliniat perfect cu vedenia. Amin!”

Tot în predica „Domnilor, acesta este semnul sfârșitului?” fratele Branham a spus: „Au fost șase vise, iar vedenia le-a încununat.”

Prin aceasta, el făcea referire la piramidă, pentru că nu s-a îndepărtat nici o clipă de piramidă.

Așadar, noi vedem că șase îl descoperă pe șapte sau cele șase o descopereau pe a șaptea, pentru că cele șase vise o descopereau pe a șaptea. Cele șase vise spuneau care avea să fie piatra de încheiere a slujbei sale și anume, cele șapte Tunete. Astfel, s-a dus în Vest ca să primească această descoperire.

Țineți minte că cifra „șapte” este întotdeauna o taină, șapte este întotdeauna o taină.

În Scriptură putem vedea cele șase Peceți, dar când ajungem la Pecetea a șaptea ni se spune că în cer s-a făcut o tăcere de o jumătate de ceas. Nu s-a spus nimic și nu s-a scris nimic, dar la descoperirea Peceții a șaptea, fratele Branham a spus: „Aceasta este Apocalipsa 10.1-7.” Apoi, când ajungem la descoperirea Peceții a șaptea aflăm că acolo au răsunat șapte Tunete, dar lui Ioan i s-a interzis să scrie pentru că este o taină, și astfel nu s-a scris nimic.

Așadar, fratele Branham a știut că în viața sa exista o taină în legătură cu Pecețile. El știa că Maleahi 4 este legat de Apocalipsa 10.7; știa că aceste versete au legătură cu slujba sa și că aveau să se împlinescă, dar erau o taină pentru viața sa. Când au venit însă cele șase vise, ele au descoperit această taină: „Este timpul să mergi în Vest!”

Mie mi-a plăcut visul lui Junior Jackson care vorbea despre o Piramidă scrisă pe dinafară, acestea fiind Pecețile sub formă de simboluri, dar în Piatra de încheiere, în vârful Piramidei era ceva, iar fratele Branham a luat un obiect, a deschis cu el vârful acela și a văzut că înăuntru era o piatră albă pe care nu fusese scris nimic. Dar înainte de aceasta, fratele Branham a mers în jurul Piramidei și a tălmăcit ceea ce fusese scris pe ea. Astfel, în anul 1960 predicase deja primele patru capitole din Apocalipsa și Epocile Bisericii, iar în anul 1961 a predicat Apocalipsa capitolul 5; apoi s-a oprit acolo și nu a mers mai departe până când nu au venit aceste șase vise încununat de vedenie. Acestea l-au dus mai departe pentru că el se afla în jurul Piramidei și tălmăcea ceea ce fusese scris pe ea, dar atunci a venit vremea descoperirii celor șapte Tunete, așa că a deschis vârful Piramidei, unde se afla o Piatră nescrisă, pe care Lumina nu strălucise niciodată.

Ceea ce a vorbit acolo a fost mult mai mult decât a vorbi despre sufletele de sub altar, despre necazul cel mare și despre celelalte lucruri, iar noi putem înțelege șirul evenimentelor desfășurate în Peceți, și cu toate acestea să trecem pe lângă totul.

În Pecetea a șasea citim:

„Țineți minte că acestea sunt taine ascunse. Cele șase Peceți împreună sunt o Carte mare, șase suluri rulate împreună și desfășoară toată Cartea Răscumpărării.” Ați înțeles? Fratele Branham spune aici că cele șase Peceți desfășoară toată Cartea Răscumpărării. Dar unde este Pecetea a șaptea? Vedeți, el predică aici Pecetea a șasea și vorbește despre această Carte mare, despre aceste șase suluri rulate împreună care ne spun că tot pământul a fost răscumpărat: „Acesta este felul în care a fost răscumpărat întregul pământ.”

Aici vedem că aceasta se potrivește perfect cu ceea ce s-a întâmplat când a predicat primele șase Peceți, pentru că în fiecare zi, el a venit și a spus: „Aceasta înseamnă cutare, aceea înseamnă cutare. Aceasta o veți găsi aici în Scripturi...” Astfel, el a descoperit totul în cele șase zile, dar ce a spus când a ajuns la Pecetea a șaptea? El a început să ne spună niște lucruri prin care voia să ne ajute să vedem ceva: ne-a vorbit despre Sabia care i-a căzut în mână în Canionul Sabino și despre alte lucruri, după care a spus: „Aici mi-am notat ceva: Oprește-te aici! Nu merge mai departe de punctul acesta!” De ce? El era profetul Cuvântului și trebuia să se potrivească perfect cu Cuvântul. Amin!

Când a venit Isus Hristos pe pământ, ucenicii L-au întrebat: „Când vor avea loc aceste lucruri? Care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului acestui veac?”, iar fratele Branham a spus că Domnul Isus a vorbit în Matei 24 toate cele șase Peceți, dar despre a șaptea nu a spus nimic. La fel s-a întâmplat în anul 1963, când profetul ne-a adus toate cele șase Peceți, dar când a ajuns la Pecetea a șaptea, în notițele sale era scris: „Oprește-te aici! Nu spune mai mult!”

De ce a omis să vorbească despre Pecetea a șaptea? Pentru că viața sa se potrivea perfect cu Scripturile. Astfel, el nu ne-a spus nimic înafara Cuvântului, ci a pășit exact în pasul Cuvântului și ne-a spus: „Cele șase suluri împreună desfășoară toată Cartea Răscumpărării.”, pentru că ele ne-au descoperit într-adevăr toată Cartea, pentru că șase îl descoperă pe șapte care este întotdeauna o taină. Înțelegeți? El a spus: „Ați văzut ce s-a întâmplat? Ați putut vedea partea tainică a acestei săptămâni? Știu că nu o vedeți și nu o înțelegeți, dar nu trebuie s-o înțelegeți.”

Care era partea aceea?

În mesajul „Căminul viitor al Mirelui și al Miresei”, citim:

„Voi credeți că zgomotul de aici din Tucson a fost ceva. Când El a deschis cele șase Peceți, care au zguduit țara de jur împrejur din cauza celor spuse.”

Vedeți? Aici el vorbește din nou de șase Peceți. De ce? Pentru că există o taină cu privire la Pecetea a șaptea, iar aceasta poate fi cuprinsă numai prin descoperire.

În Pecetea a șaptea citim:

„Observați această Pecete pentru mesajul timpului de sfârșit. În fond, El a descoperit toate cele șase Peceți, dar despre a șaptea nu a spus nimic. Astfel, conform Bibliei, când va începe Pecetea timpului de sfârșit, va fi în mod absolut o taină deplină... Și țineți minte că conform Apocalipsa 10.1-7, la sfârșitul mesajului îngerului al șaptelea, vor fi cunoscute toate tainele lui Dumnezeu, iar noi suntem la sfârșitul timpului, la deschiderea Peceții a șaptea.

...Capitolul opt descoperă numai scena Peceții a șaptea, pentru că nu mai este descoperit nimic altceva. În Pecetea a șaptea nu este descoperit nimic altceva...

Dacă aş fi avut timp să vă arăt înapoi, din Geneza, că această a şaptea Pecete este vorbită. Această a şaptea Pecete, aceste Peceţi se mişcă înainte de la început, din Geneza.

Vă amintiţi că în această dimineaţă am adus aceste lucruri? În seara aceasta, vedem că atunci când se ajunge la Pecetea a şaptea, ea se întrerupe. Când ne-a vorbit Isus Hristos Însuşi, despre timpul sfârşitului, El ne-a spus toate cele şase Peceţi, dar când a ajuns la Pecetea a şaptea, S-a oprit. Iat-o! Vedeţi? Este un lucru mare.”

Iat-o! Ce este acolo? Vedeţi, el vorbea în acord cu Scripturile, iar dacă fratele Branham a spus că el a predicat cele şapte Peceţi, noi credem că a făcut-o. A fost deschisă Pecetea a şaptea? Bineînţeles, dar a descoperit-o altfel. Astfel, el a spus: „Priviţi la partea tainică ce a avut loc toată săptămâna”, făcând referire la cei şapte îngerii care au venit în camera sa, unul câte unul.

Apoi, în Pecetea a şaptea, ne-a vorbit despre cele şapte Tunete care au răsunat ca şi cum ar fi spus ceva, ca şi cum ar fi descoperit ceva, iar în „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, a spus:

„Dumnezeu a avut un scop şi o taină ascunsă. Despre aceasta aş vrea să-i vorbesc bisericii în dimineaţa aceasta, despre taina ascunsă pe care Dumnezeu a avut-o în gândul Său înainte de întemeierea lumii şi cum s-a desfăşurat ea până în ceasul în care trăim noi astăzi. Înţelegeţi? Cred că atunci veţi înţelege clar, veţi vedea ceea ce s-a făcut.

Marea taină a lui Dumnezeu a fost ținută ascunsă şi nimeni nu a ştiut nimic despre ea. Nici măcar Îngerii nu au înţeles-o.”

Despre ce vorbeşte el aici? Despre Pecetea a şaptea, despre venirea Domnului, despre descoperirea lui Isus Hristos.

„De aceea, sub taina a şaptea, când a fost deschisă Pecetea a şaptea, acolo a fost o tăcere. Când a fost Isus pe pământ, ei voiau să ştie când va veni, dar El le-a spus: „Nici chiar Fiul nu ştie când se va întâmpla aceasta.” Vedeţi, Dumnezeu ține aceasta numai pentru El, este o taină. De aceea, în cer s-a făcut o tăcere de o jumătate de ceas, iar când cele şapte Tunete au făcut să se audă glasurile lor, Ioan a vrut să scrie, dar i s-a interzis să facă aceasta. Vedeţi, venirea Domnului. Aceasta este ceva ce El nu a descoperit încă: cum va veni El şi când va veni. Este un lucru bun că nu a făcut-o.

El a arătat-o sau a descoperit-o în fiecare umbră din Biblie.”

Ce făcea fratele Branham aici? Repeta călătoria spre Emaus. El a ajuns la „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită” şi a repetat cu noi ceea ce s-a întâmplat pe drumul Emausului.

Fiți atenți ce a spus el:

„El a arătat-o sau a descoperit-o în fiecare umbră din Biblie.”

Când S-a întors la ucenicii Săi, după moartea și învierea Sa, aceștia aveau ochii orbiți și nici măcar nu știau ce se întâmplase, de aceea, Isus a început să le amintească tot ceea ce au spus profeții despre El, începând de la Moise și apoi toți profeții. Fiecare tip din Biblie vorbea despre El. Vedeți? Acolo, El venea după învierea Sa, iar fratele Branham a venit după Peciți, în „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită” și a repetat drumul spre Emaus, pentru că tot ceea ce a făcut El se regăsește în Scripturi.

În Matei 24, Domnul Isus a vorbit numai cele șase Peciți, iar când a ajuns la Pecetea a șaptea nu le-a spus nimic. Dar după învierea Sa, după ce prețul a fost plătit, El a venit când ochii ucenicilor nu puteau vedea nimic și a început să-i învețe tot ce au spus profeții. A început de la Moise și a trecut prin tot ce au spus profeții. Ce făcea El? Predica „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”. Aleluia!

Inimile noastre sunt pline de încântare când vedem toate aceste lucruri în Scripturi! Fratele Branham nu ne-a adus ideile unui om și nu a spus: „Voi încerca să fac aceasta sau aceea, iar dacă nu merge, voi încerca altfel!” Nu! Dar ce a făcut el? A urmat tiparul. Vedeți? Când Dumnezeu stabilește un tipar, El rămâne întotdeauna la acel tipar, iar fratele Branham a pășit pe același tipar pe care L-a stabilit Dumnezeu când a fost aici prima dată. Înțelegeți? De aceea, el nu a predicat Pecetea a șaptea când le-a predicat pe celelalte șase, ci a predicat-o pe drumul spre Emaus, în „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”. De ce a vorbit-o mai târziu? Pentru că și Isus a făcut-o mai târziu.

Prieteni, întotdeauna trebuie să se urmeze tiparul, întotdeauna Scripturile trebuie să rămână adevărate, iar noi trebuie să ținem minte că Cuvântul acesta pe care îl citim este Isus Hristos. Aceasta ne spune Ioan 1.1: că Isus Hristos este Cuvântul, Fiul lui Dumnezeu în literă. Aceasta nu este părerea unui om, ci Adevărul.

Noi știm că tema fratelui Branham de-a lungul întregii sale slujbe a fost: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci”, ceea ce face ca fiecare Cuvânt din această Biblie să fie Același ieri, azi și în veci.

Fiind un profet al Cuvântului, fratele Branham nu a putut face nici măcar un singur lucru înafara tiparului așezat deja în Scripturi, pentru că acest text nu a fost scris pentru ziua când El a mers pe drumul Emausului, ci a fost scris pentru ziua de astăzi, pentru zilele noastre. Astfel, dacă punem acest text în altă parte decât în ziua de azi, riscăm să nu înțelegem slujba pe care am avut-o printre noi și nici Pecetea a șaptea.

Vechiul Testament nu a fost numai pentru evrei, ci și pentru noi. Astfel, dacă nu-L

vedem pe Isus Hristos în fiecare rând din Biblie, trebuie să ne întoarcem să citim Biblia din nou pentru că am pierdut ceva. În ce privește Pecetea a șaptea, Ea a fost arătată în fiecare tip din Biblie.

Fiecare Cuvânt este veșnic, iar noi vedem că astăzi, El a fost adus din nou și exprimat în trup de carne. Înțelegeți? El a stabilit tiparul în Geneza 1, iar de atunci nu a deviat niciodată de la acel tipar. Aceasta este mult mai mult decât pot exprima buzele umane. Eu pot să stau aici până mâine dimineață și să nu ating nici măcar suprafața a ceea ce se petrece.

Fratele Branham a spus următoarele în „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”:

„El a arătat-o sau a descoperit-o în fiecare tip sau umbră din Biblie, ceea ce înseamnă că întreaga Biblie este descoperirea Tainei lui Dumnezeu în Hristos.”
Credem noi aceasta?

„Toată Biblia este exprimarea unui singur scop pe care-L avea Dumnezeu, al unui singur scop pe care El voia să-L atingă în toată Biblia, iar faptele credincioșilor din Biblie s-au petrecut ca umbră și au exprimat care este marele scop al lui Dumnezeu, iar acum, în aceste zile din urmă, El a descoperit-o și o arată.”

Să mergem în Apocalipsa 10. Vă rog să lăsați ca aceasta să pătrundă în sufletul vostru pentru că nu are nimic a face cu intelectul, cu rațiunea. Vedeți, noi predicăm sufletului pentru că aceasta a făcut și Domnul Isus când a fost aici pe pământ. De fiecare dată când I s-a adresat o întrebare, El nu a răspuns la acea întrebare, ci le-a spus mai mult Adevăr.

Când S-a întâlnit cu femeia de la fântână, El i-a zis: „Dă-Mi să beau!”, dar ea l-a răspuns: „Păi, știi, noi avem rânduieli, iar eu trebuie să fac aceasta...” Atunci El i-a zis: „Dacă ai ști Cine sunt, tu Mi-ai cere să-ți dau să bei ca să nu mai însetezi niciodată.”, și imediat s-a întâmplat ceva.

Prieteni, povestea femeii din Ioan 4 este povestea noastră. El a venit, i-a spus ceva și imediat ea a început să raționeze: „Cum este posibil să scoți apă pentru că n-ai cu ce s-o faci și fântâna este adâncă? De unde ai putea să iei această Apă vie?” Nu am făcut și noi la fel? Aceasta este povestea noastră, a felului cum a venit Domnul la noi. El ne-a ieșit în cale și ne-a spus ceva, dar noi am reacționat la fel ca femeia aceea: „Cum este posibil așa ceva? Nu am mai auzit niciodată aceasta. Un singur profet pentru întreaga lume? Unde scrie aceasta în Biblie? Ce este cu celelalte biserici, cu ceilalți oameni care îl mărturisesc pe Isus?” etc. Vedeți? Aceasta este rațiunea noastră.

Femeia a zis: „Cum vei scoate această apă? Fântâna este adâncă și Tu nu ai nimic cu care s-o scoți.” Dar Isus nu S-a oprit nici o clipă la această întrebare, ci S-a

comportat ca și cum ea nu ar fi spus nimic și a spus: „Apa pe care ți-o dau Eu...”, pentru că Dumnezeu nu răspunde niciodată la rațiune. El nu are nimic a face cu rațiunea și nu a încercat să-i aducă femeii o înțelegere intelectuală, ci i-a adus o descoperire care are de-a face cu sufletul. Vedeți? El a ignorat argumentul ei, întrebarea ei și la fel se întâmplă și cu Mireasa. Noi nu trebuie să urmăm calea minții, ci trebuie s-o ocolim și să mergem direct la suflet, iar dacă acolo este scaunul lui Dumnezeu, trebuie să aducem Adevărul, Cuvântul, pentru că El este Cel care trezește sufletul.

Femeia l-a zis: „Cum este posibil? Fântâna este adâncă și nu ai cu ce să scoți apa!”, dar El a spus: „Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete, ba încă apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică.”

Când a auzit aceste cuvinte, femeia a zis: „Da-mi această Apă.”

Vedeți, de pe buzele unui profet din Biblie a ieșit Ceva și imediat am spus: „Vreau și eu această Viață, această Apă.” Nici măcar nu am știut despre ce vorbeam, de-abia dacă am știut ce ceream, dar acela a fost răspunsul sufletului care striga după Apa vie. Nu pentru argumente, înțelegere mintală sau rațiune, pentru că aceasta va aduce de fiecare dată eșec și moarte.

Isus nu a stat acolo spunând: „Știi, există un tărâm firesc și unul duhovnicesc...”, nu, El nu a procedat așa, ci a mers direct la suflet. El a făcut același lucru și cu tânărul bogat, dar el s-a întors și a mers mai departe în drumul lui. Însă femeia de la fântână nu l-a întors spatele, ci l-a zis: „Dă-mi acea Apă.” Amin! Apoi, s-a întâmplat un alt lucru care pentru noi pare de neînțeles. El i-a spus că are acea Apă și ea l-a cerut-o, dar atunci El i-a zis: „Du-te și adu-l pe bărbatul tău.”

Acesta este felul în care a predicat și profetul. Când citim, vedem că începe să spună ceva, apoi merge și spune altceva, după care se întoarce înapoi, dar toate se leagă împreună. Ne relatează o poveste, dar de fapt nu era o poveste, ci o pildă. Astfel, spunea: „Am fost la vânătoare și acolo s-a întâmplat cutare și cutare lucru”, dar el ne spunea de fapt despre ce predica. Noi am trecut peste acestea pentru că voiam să ajungem imediat la Cuvânt, dar el ne relatează pilda care ne explica totul.

Înainte de a predica Pecețile, fratele Branham a predicat „Dumnezeu ascuns în simplitate”, iar la începutul acestei predici a spus: „Îmi pare rău pentru că am întârziat, dar înainte de a veni aici a trebuit să căsătoresc un cuplu.” Apoi, a început să dedice biserica pentru serviciul care urma. Vedeți? El avea să aducă un mesaj prin care urma să fie căsătorit un cuplu: Hristos și Mireasa, și să dedice biserica pentru slujbă.

Vedeți, fratele Branham învăța așa cum a învățat Isus, iar viața sa se potrivea cu

Scripturile.

Prieteni, noi trebuie să renunțăm la rațiunea noastră, să luăm Cuvântul și să spunem: „Doamne, dă-mi alifie. Îngăduie să Te văd frângând Pâinea, iar atunci ochii mei vor fi deschiși ca să pot vedea că Tu ai fost tot timpul Cel care a mers cu noi pe drum.”

Aceasta este ceea ce a încercat să ne spună fratele Branham în „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită.” El a zis: „Nu eu sunt Acesta! Eu sunt doar microfonul, eu sunt ca o trâmbiță care stă acolo”, iar în Pecetea a șaptea a zis: „Puteți avea un rând de trâmbițe și să nu se întâmple nimic, dacă nu este un om care să sufle în acele trâmbițe!”

El a încercat să ne arate tot timpul că nu era el, omul, ne-a spus că William Branham nu are nimic de-a face cu aceasta și ne-a îndreptat tot timpul atenția spre Isus Hristos.

În „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, citim:

„Cu ajutorul lui Dumnezeu, voi veți vedea chiar aici, în dimineața aceasta, ceea ce a avut Domnul tot timpul în gândul Său și a exprimat.

Așadar, voi puteți vedea ce mare importanță a avut să știm aceasta și apoi să încercăm s-o aducem oamenilor. Înțelegeți? Eu nu am intrat în detalii ca să încerc s-o explic așa cum mi-a descoperit-o Dumnezeu.”

El vrea să vedem ceva, prieteni.

„Acum aș vrea să deschideți la Coloseni capitolul unu. Când mergeți acasă, aș vrea să citiți tot capitolul, dar în dimineața aceasta vom citi de la versetul 15 până la versetul 29 inclusiv.”

Acum îmi dau seama că noi trebuia să mergem în Apocalipsa capitolul 10, este adevărat? În ordine. Să citim versetul 7:

„În zilele în care îngerul al șaptelea va începe să sune din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor”.

„Taina lui Dumnezeu”. Așa cum vedem, cuvântul taină este la singular, nu la plural, deci nu vorbește despre mai multe taine, deși sub această mare Taină zac mai multe taine. Ceea ce ni se spune aici, este că atunci când vom ajunge la acest punct din Planul Răscumpărării, din ciclul Răscumpărării, adică „În zilele în care îngerul al șaptelea va începe să sune din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor”.

Așadar, aici ni se spune că va veni un timp în care se va sfârși taina. Vedeți? Dumnezeu nu Se va sfârși, Cuvântul nu Se va sfârși, Planul de Răscumpărare nu se va sfârși, dar taina se va sfârși. Însă nu se va sfârși pentru toată lumea, ci numai pentru cei aleși.

Acum, haideți să mergem în Coloseni.

Știți că apostolul Pavel a citit această Biblie. El a fost învățat de Gamaliel, a cunoscut acest Cuvânt, L-a știut de la un capăt la altul și s-a ridicat printre cele mai mari slujbe ale zilei, fiind cunoscut chiar și de marele preot. Astfel, când s-a dus să obțină scrisori pentru a-i prigoni pe creștini, Pavel era un om cunoscut. El nu era un străin, un student în primul an, ci era crescut de Gamaliel, iar noi știm că acest Gamaliel avea influență în Sinedriu, pentru că la un moment dat a luat cuvântul și a spus: „Haideți să mai așteptăm puțin cu privire la aceasta.” El cunoștea Cuvântul foarte bine, dar nu L-a putut vedea atunci când s-a făcut trup. Pavel a studiat Biblia și putea s-o citeze Cuvânt cu Cuvânt, știa unde este fiecare carte din Ea, ce spune ea, ce a profețit fiecare profet, în ce timp s-au împlinit profețiile și probabil știa geneza tuturor lucrurilor, vremurile și datele.

Dar cu toate aceste cunoștințe pe care le avea, după Rusalii, Pavel nu a putut să-L vadă pe Isus Hristos împlinind Cuvântul Său într-un trup alcătuit din mai multe mădulare. A fost nevoie ca Dumnezeu să vină la el într-o Lumină care l-a orbit și să-l întrebe: „Pentru ce Mă prigonești?” Pavel iubea Cuvântul, dar cu toate acestea îl prigonea pentru că nu L-a putut recunoaște în acea formă, deși El a venit exact conform Scripturilor.

Pavel a fost de față când a fost ucis Ștefan cu pietre, a fost martor la acele lucruri, a fost unul din conducătorii celor care îi prigoneau pe creștini, dar până când nu i-a deschis Dumnezeu ochii, nu a văzut că el prigonea de fapt Cuvântul lui Dumnezeu, nu a văzut că lupta împotriva Cuvântului făcut trup. Dar în ziua aceea, el L-a văzut pe Domnul care l-a întrebat: „Pentru ce Mă prigonești?”, și a fost orbit pe loc.

Vedeți, Domnul Isus era în Stâlpul de Foc care i s-a arătat lui Pavel, dar nu a putut să-i arate Cuvântul, ci doar l-a orbit și apoi i-a spus: „Du-te în cetate și acolo ți se va spune ce trebuie să faci!” Acolo era Însuși Domnul în Stâlpul de Foc, Cel care cunoaște toate lucrurile, care a creat toate lucrurile, dar cu toate acestea, nu i-a spus lui Pavel decât să meargă în cetate, unde i se va spune ce trebuie să facă.

Acolo era un alt timp, o altă epocă, acolo avem Cartea Faptelor. Cartea Faptelor este cartea Bisericii exemplu, iar noi ne întoarcem acum la Biserica exemplu.

Vedeți, singurul fel prin care Pavel a putut să vadă, a fost ca un profet să meargă, să-și pună mâinile peste el și să-i spună ce trebuia să facă. Totul trebuie să vină prin Trup.

La fel este și în exemplul cu famenul etiopian. Îngerul a mers la Filip și l-a condus la el. De ce nu a putut să meargă îngerul la famen? Pentru că Viața trebuia să vină prin Trup. Lui Filip i s-a spus să ajungă carul famenului, iar când l-a auzit ce citea, l-a întrebat: „Înțelegi tu ce citești?”

Famenul a răspuns: „Cum aş putea să înţeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva?” Astfel, începând de la versetul acela, Filip i l-a vestit pe Hristos.

Vedeţi, fiecare personaj din Biblie vorbeşte despre El, fiecare poveste, fiecare pildă totul este despre El. Noi putem lua orice verset şi să începem să vorbim despre El. Astăzi, aceasta este pentru noi, deoarece noi suntem cei care vom trăi Cartea Faptelor.

În predica „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, fratele Branham ne-a spus să citim din Coloseni 1.15-29:

„El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel Întâi Născut din toată zidirea.

Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri şi pe pământ, cele văzute şi cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El şi pentru El.

El este mai înainte de toate lucrurile şi toate se țin prin El.

El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, Cel Întâi Născut dintre cei morţi, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietate.

Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El

şi să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât şi ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui...

v. 25: „Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi, ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu.

Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veşnicii şi în toate veacurile, dar descoperită acum sfinţilor Lui,

căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăţia slavei tainei acesteia între neamuri, şi anume Hristos în voi, nădejdea slavei...”

Cartea Faptelor. Unde era El? În Biserica Sa.

În Coloseni ni se spune că există o Taină care a fost ascunsă de-a lungul veacurilor. Care este aceasta? Este aceeaşi Taină despre care ni se vorbeşte în Apocalipsa 10.7: Taina lui Dumnezeu. Fratele Branham ne-a spus că El ne-a vorbit despre această Taină de la început, din Geneza, şi că toată Biblia vorbeşte despre acelaşi lucru. Despre ce? Despre Taina lui Hristos.

În titlul predicii „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, El ne-a spus toată povestea, ne-a descoperit toată Biblia, ne-a descoperit Pecetea a şaptea, ne-a descoperit viaţa noastră.

Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită.

În zilele în care îngerul al şaptelea va începe să sune din trâmbiţa lui, se va sfârşi taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor.”

Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită. Ce ne spune El? Aceasta este

Pecetea a șaptea. Aceasta este! Care este Pecetea a șaptea? Hristos.

Fratele Branham a început mesajul „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, cu textul pe care tocmai l-am citit, și așa cum am văzut, Taina care a fost ascunsă de veacuri, din generație în generație, dar care a fost descoperită acum, este: „Hristos în voi nădejdea slavei.” Ce este aceasta? Pecetea a șaptea, iar noi facem parte din ea. Aleluia!

După ce ne-a spus să citim din Coloseni 1.15-29, fratele Branham a spus:

„Acum, fiți cât se poate de răbdători deoarece cred că dacă Dumnezeu mă va ajuta, va descoperi și va aduce în mintea voastră toate aceste lucruri despre care am vorbit în toate zilele în tabernacol: de ce am spus ceea ce am spus și de ce am făcut ceea ce am făcut. Iată de ce!”

Încă din anul 1959, profetul lui Dumnezeu a știut că va urma o schimbare în slujba sa. În anul 1960, el a început să predice Descoperirea lui Isus Hristos, în care a parcurs primele trei capitole din Apocalipsa, dar știa că va ajunge la Pecetea a șaptea. Astfel, a spus: „Norul care a apărut și pe care l-ați văzut este legitimarea slujbei mele.” Apoi, a ajuns la Apocalipsa 10.7, a recunoscut că aceea este slujba sa și a legat-o de Maleahi 4 spunând:

„Aceasta va împlini versetul care spune că inima copiilor va fi întoarsă la părinți.” Cine a făcut aceasta? Deschiderea Peceților a întors inima copiilor la credința părinților, pentru că credința părinților a fost o trezire la Cuvânt.

Deci, fratele Branham ne-a spus titlul predicii: „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, după care s-a dus în Coloseni și a citit: „Hristos în voi nădejdea slavei”, și a spus:

„Aș vrea să-mi iau subiectul de aici; aș vrea să iau aceasta ca subiect și să-l bazez pe întreaga Biblie.” Amin!

Vedeți, aici am ajuns noi astăzi, la Piatra de încheiere și putem vorbi toată Biblia.

Să mergem în Apocalipsa 1.1, pentru că vreau să scot în evidență ceva:

„Descoperirea lui Isus Hristos...”

Să ne oprim aici. Ce este aceasta? Pecetea a șaptea. Ce este Cartea Apocalipsei? Descoperirea lui Isus Hristos și Piatra de încheiere a întregii Scripturi. Acesta este motivul pentru care fratele Branham a spus că Taina întregii Scripturi a fost învelită în cele șapte Peceți, că Taina întregii Scripturi se află în Piatra de încheiere, în cartea Apocalipsei.

Apocalipsa este Cartea Pietrei de încheiere pentru o slujbă a Pietrei de încheiere care va aduce la suprafață un popor al Pietrei de încheiere, este Cartea Miresei, este Cartea celor aleși, este descoperirea lui Isus Hristos, este Pecetea a șaptea.

„Aș vrea să-mi iau subiectul de aici; aș vrea să iau aceasta ca subiect și să-l bazez

pe întreaga Biblie și vreau să-l intitulez: „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită”, pentru că Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită!”

Când a predicat predica „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită!”, fratele Branham a predicat despre noi. Suntem pe drumul Emausului, iar el a spus: „Doresc să predic toată Biblia. Voi lua subiectul acesta și îl voi baza pe întreaga Scriptură.”

Vedeți ce ne spunea aici? „Suntem pe drumul Emausului, iar voi sunteți apostolii mei. Voi nu ați înțeles aceasta, dar astăzi îmi voi baza predica pe întreaga Scriptură: pe Apocalipsa 10.7, Apocalipsa 1.1, Geneza 1.1, Ioan 1.1.” Ce sunt toate acestea? Pecetea a șaptea, taina lui Hristos. Toate ne vorbesc despre descoperirea lui Dumnezeu.

Oh, prieteni, fratele Branham a spus:

„Mi-ar plăcea să v-o arăt așa cum mi-a fost descoperită mie.”

„Taina lui Dumnezeu pe care El a avut-o ascunsă înainte de întemeierea lumii. În adâncul gândurilor Sale a existat ceva ce avea să obțină și a făcut aceasta cu un scop: ca El să fie exprimat.”

Aceasta este întreaga Biblie, acesta este Hristos, Taina lui Dumnezeu descoperită. Aceasta este taina pe care El o avea în adâncul gândurilor Sale: să Se exprime pe El Însuși. Înțelegeți? Taina pe care a avut-o în gândurile Sale și a exprimat-o, este Hristos. Aleluia!

Acum aș vrea să mergem mai departe și să vorbim despre faptul că șase îl dezvăluie pe șapte.

În „Suflete în închisoare”, citim:

„Țineți minte! Toate cele șapte Trâmbițe sună sub Pecetea a șasea. Când vom ajunge acolo, veți vedea aceasta. Fiecare Trâmbiță a avut loc în Pecetea a șasea. Șapte este întotdeauna taina. Șapte este finalul, este venirea Domnului. Cerul a rămas în tăcere, în liniște, nimeni nu s-a mișcat pentru că Isus Însuși a spus: „Nici măcar un înger din cer nu știe când Mă voi întoarce. Nici chiar Eu Însumi nu știu, pentru că Tatăl a păstrat aceasta în gândurile Sale.” Numai Dumnezeu singur știe, Duhul. Isus a spus: „Eu nu știu.” Atunci nu era descoperit. Când a sunat al șaptelea înger, a fost deschisă o Pecete și în cer s-a făcut tăcere. Vedeți, nu a fost dezvăluit ceea ce va avea loc.

Dar sub Pecetea a șasea, când au fost deschise aceste Trâmbițe... Țineți minte, acolo aflăm că Mielul a pășit în față, a venit în scenă, a părăsit scaunul îndurării. Lucrarea Sa de răscumpărare este încheiată, iar El a pășit în față, a luat Cartea din mâna dreaptă a Celui ce stătea pe tron și „Nu a mai fost timp.”

Vedeți, în cele șase Peceți a fost descoperită toată Cartea Răscumpărării. De ce?

Pentru că Pecetea a șaptea nu este nimic. Prima Pecete este aceasta, a doua este aceea, a treia, a patra, dar a șaptea? Pecetea a șaptea nu este nimic pentru că Pecetea a șaptea este o Persoană. Totul este descoperit în șase Peceți pentru că în cele șase Peceți ni s-a spus: „Aceasta înseamnă aceasta; acesta este un eveniment care se va întâmpla în lume; acesta este un eveniment viitor!” Cele șase Peceți au descoperit Taina Răscumpărării, dar Pecetea a șaptea nu descoperă nimic din Taina Răscumpărării. Pecetea a șaptea descoperă Persoana care a făcut răscumpărarea. Pecetea a șaptea nu înseamnă ceva anume, ci este o Persoană. De aceea, șase îl descoperă pe șapte, pentru că noi nu am avut șasele fără Prezența Celui de-al șaptelea.

Să mergem în cartea lui Rut. În cartea lui Rut vedem că ea este dusă prin epocile Bisericii și că aici sunt conținute și Pecețile.

Rut a trecut prin epocile Bisericii: ei și-au părăsit țara și au trecut prin foamete duhovnicească, dar nu ar fi trebuit să părăsească Cuvântul. Așa cum știm, soțul lui Naomi a părăsit Cuvântul, adică țara, pentru că era foamete, dar Boaz nu a părăsit-o niciodată. Soțul lui Naomi a părăsit țara pentru că trebuia să-și câștige existența. De ce? Pentru că era o criză economică.

Aceasta este Pecetea a treia, calul negru, dar Boaz nu a plecat nicăieri, el nu a părăsit Cuvântul, nu a îngăduit ca ceva să-l ducă departe de El. Ceea ce observăm este că după ce Naomi s-a întors în țară împreună cu Rut, Boaz era extrem de bogat. Să nu vă abateți pentru nimic în lume de la acest Cuvânt! Nu contează ce se întâmplă în viața voastră, chiar dacă nimic nu merge bine, chiar dacă v-ați pierdut slujba, dacă familia v-a pus deoparte, voi să stați pe acest Cuvânt. Boaz a stat pe acest Cuvânt, iar când ele s-au întors în țară, după ce soțul lui Naomi pierduse deja totul, Boaz se afla în poziția de a răscumpăra totul înapoi.

Dacă vreți să aveți răscumpărarea pentru familia voastră, stați în Țară; dacă vreți să aveți răscumpărarea pentru sămânța lui Dumnezeu care a plecat din cauza crizei economice sau din alte motive, dacă vreți să țineți ușa răscumpărării deschisă pentru ei, rămâneți în Țară și veți deveni foarte bogați în umblarea voastră duhovnicească.

Când familia lui Naomi a plecat din țara lor, ei s-au întâlnit cu ceva: s-au întâlnit cu moartea. Soțul lui Naomi și fiii ei au murit, iar moartea a adus necazul.

Vedeți, moartea este cea care i-a dus pe evrei înapoi în țara lor, moartea este cea care i-a dus pe cei aleși în țara lor, deoarece Dumnezeu folosea totul ca să-i ducă înapoi în țara lor.

Pecețile se află în cartea lui Rut.

Fratele Branham a spus că Pecețile sunt în toată Biblia. Astfel, Naomi a avut două

nurori: una înțeleaptă și una neînțeleaptă. Amândouă au pornit cu ea, dar una dintre ele s-a întors înapoi pentru că nu avea untdelemn în candela sa, în timp ce cealaltă a continuat să meargă cu ea. Așadar, Rut a mers mai departe și a trecut prin patru stadii. Ce a spus Domnul? „Eu vă voi restitui tot ceea ce au mâncat lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam”. Cum? Prin Luther, prin Wesley, prin mișcarea pentecostală, înapoi la epoca Miresei.

Deci, Rut a trecut prin patru stadii:

-Rut luând hotărârea;

-Rut slujind;

-Rut odihnindu-se;

-Rut răsplătită.

Fratele Branham a vorbit despre cele patru stadii ale călătoriei sale. Ce s-a întâmplat? Ea a ieșit din moartea spirituală, din necaz, din epoca întunecoasă și s-a întors în țara sa. Ea a venit înapoi la moștenirea sa, dar trebuia să aibă un răscumpărător.

Așadar, a luat hotărârea – primul stadiu, după care a trebuit să slujească – stadiul al doilea.

Vedeți? Prin hotărârea luată, ei au trebuit să lase forma veche și să meargă mai departe prin Reformă. Au trebuit să treacă prin neprihănire, iar când au ajuns la slujire, fratele Branham a spus că aceea a fost marea epocă a misionarilor: ei lucrau.

Care a fost următorul stadiu sau etapă? Rut odihnindu-se. Vedeți? Ei au ajuns în epoca pentecostală, în epoca Duhului Sfânt, în perioada odihnei. Dar biserica trebuia să meargă mai departe, trebuia să se întoarcă la căsătoria cu Răscumpărătorul.

Trebuia să ajungă la al patrulea stadiu al călătoriei, deoarece neprihănirea a croit calea pentru sfințire, sfințirea a croit calea pentru botezul Duhului Sfânt, iar botezul Duhului Sfânt trebuia să croiască o cale pentru Persoana Duhului Sfânt, pentru că trebuia să vină în scenă Pecetea a șaptea, adică Duhul Sfânt Însuși.

„Duhul Sfânt a fost legat de aceste ape denominaționale timp de aproape două mii de ani, dar acum, în timpul de seară, prin Mesajul timpului de seară, El va fi eliberat din nou peste oameni.”

Ce este aceasta? Al patrulea stadiu al călătoriei: restituirea. Cum a fost răsplătită Rut? Ea s-a căsătorit cu Boaz. Pecețile sunt în Rut.

Fratele Branham a spus că în aceste șapte Peceți a fost pecetluită întreaga Biblie, de aceea, când au fost dezvăluite, au descoperit întreaga Biblie. Aleluia!

Acum, ea a ajuns la punctul în care voia să se căsătorească cu Boaz. Și ce a făcut?

S-a strecurat înăuntru și s-a culcat la picioarele sale, iar când el s-a trezit și a văzut-o acolo, i-a zis: „Tu ești neprihănită.” Nu părea a fi o femeie neprihănită, dar ea era ca femeia de la fântână. De ce? Pentru că a spus că dorea acea Apă: „Eu vreau răscumpărarea.” Ceva din ea o mișca, Ceva o determina să meargă mai departe, fiindcă înseta după dreptul de întâi născut. Ea a intrat la el și s-a strecurat sub poalele hainei lui, iar când s-a trezit, el a trimis-o la soacra ei. Cu ce a trimis-o? Cu șase măsuri de orz. Șase îl descoperă pe șapte. Unde este șaptele aici? Boaz este al șaptelea; șapte este o Persoană. Acolo era Cineva care îi descoperea lui Rut cele șase Peceți, dar unde este a șaptea măsură? Rut a învățat de la Naomi și a putut să vadă că totul se desfășura în cicluri de șapte. Astfel, ea s-a întors la Naomi cu cele șase măsuri de orz, iar Naomi i-a spus: „Odihnește-te aici până când este totul împlinit.”

El era al șaptelea, dar nu descoperă șaptele când oferă șasele, ci întotdeauna o face mai târziu.

Așa a făcut și fratele Branham: el nu a predicat Pecetea a șaptea când a vorbit cele șase Peceți, ci a făcut-o când a vorbit „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită.”

El i-a dat cele șase măsuri, dar mai târziu i-a descoperit că a șaptea măsură era el: „Eu sunt Cel care le-a dat pe cele șase, Eu sunt Răscumpărătorul, Eu sunt Cel care va lega totul înapoi.”

Am menționat povestea femeii de la fântână, despre care fratele Branham a vorbit de multe ori. Această întâmplare are loc în capitolul patru din Evanghelia lui Ioan.

Răscumpărarea lui Rut a avut loc în patru stadii sau etape, pentru că izbăvirea vine în patru, iar aici, în capitolul patru al Evangheliei lui Ioan, care este Evanghelia Miresei, este relatată povestea femeii de la fântână. De ce? Pentru că aceasta este povestea noastră.

Aici ni se spune că Isus era obosit și se odihnea lângă fântână pe la ceasul al șaselea, pentru că șasele descoperă întotdeauna șaptele. El se odihnea pe la ceasul al șaselea și a început să vorbească cu femeia, iar la un moment i-a zis:

„Du-te și adu-l pe bărbatul tău.” Câți bărbați avusese femeia? Șase. Unde era al șaptelea? Șaptele este întotdeauna o taină, pentru că ea avea să fie unită cu al șaptelea. Dar al șaptelea nu este arătat în mod deschis, ci este întotdeauna o taină. Boaz era a șaptea măsură, iar Isus a fost al șaptelea Soț.

Dacă mergem la Cortul din Vechiul Testament, Moise a primit poruncă să facă Cortul după chipul pe care l-a văzut în cer, deci, Cortul de pe pământ Îl reflecta pe Cel din cer.

În Cortul înălțării existau șase elemente: altarul pentru aducerea jertfelor, marea

de aramă, masa pentru punerea înaintea, sfeșnicul, altarul tămâierii și Chivotul. Șase părți, dar a șaptea era o taină. Cine era a șaptea? A șaptea era o Persoană, era Slava Shekinah a lui Dumnezeu, care locuia pe chivot, între aripile heruvimilor. Al șaptelea nu era un alt element, nu era ceva anume, ci era o Persoană.

Noi iubim această Biblie, iubim acest Cuvânt!

Să mergem în Geneza capitolul unu.

În „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, citim:

„Eu am o mulțime de locuri din care doresc să citesc. În Luca 24, îi vedem pe cei doi ucenici pe drumul Emausului. După învierea Sa, Isus a ieșit afară, iar ei mergeau pe drumul spre Emaus gândindu-se, vorbind și plângând din cauza morții Sale, fiindcă L-au văzut suferind pentru ceea ce credeau că nu avea nici o valoare. Domnul lor fusese luat și răstignit, iar ei mergeau pe drumul acela plângând.

Dar El a venit, a început să le vorbească despre Hristos și le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, nu știți că toți profeții și Psalmii...” Vedeți ce făcea El? Se identifica pe Sine însuși în fața apostolilor și le arăta că toți profeții, Psalmii, totul era El exprimat. Înțelegeți?”

Acesta este motivul pentru care fratele Branham a putut spune: „Dacă nu Îl vedeți pe Isus în fiecare verset, în fiecare rând al Bibliei, mergeți și citiți-o din nou pentru că v-a scăpat ceva.” De ce? Pentru că Pecetea a descoperit taina Scripturii. Care este taina Scripturii? Pecetea a șaptea. Pecetea a șaptea nu este un lucru, ci este o Persoană, iar acea Persoană este Hristos. Aceasta este tema întregii Scripturi.

Cele șapte Peceteți descoperă întreaga Biblie, iar noi am ajuns la sfârșit și am putut vedea că totul este El și că fiecare poveste din ea este povestea Răscumpărării. Așadar, fiecare poveste a Vechiului Testament este povestea Răscumpărării.

În Geneza 1.1 scrie:

„La început Dumnezeu a creat cerul și pământul.”

Știți ce tocmai am citit? Pecetea a șaptea. Mă credeți? Care a fost primul lucru care a ieșit de la Dumnezeu? Cuvântul, Logosul, și tot ce a fost făcut a fost făcut de El: „Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.”

Noi nu vom fi uniți cu ceva, ci vom fi uniți cu o Persoană, cu Persoana Cuvântului care este Isus Hristos! Aleluia!

Să mergem puțin la creație.

Avem șase zile ale creației, dar a șaptea zi? Despre ziua a șaptea nu ni s-a spus nimic. Avem șase Peceteți, dar când am ajuns la Pecetea a șaptea, nu ni s-a spus nimic.

În Matei 24, Isus vorbește despre cele șase Peceteți, dar când a ajuns la Pecetea a

șaptea nu a spus nimic.

Avem șase zile ale creației și ni se spune ce a fost făcut în fiecare zi, dar când ajungem la ziua a șaptea nu ni se spune nimic. Domnul S-a odihnit. Șapte este întotdeauna taina și nu ni se spune nimic despre ea, dar șase îl descoperă pe șapte, credeți aceasta?

Haideți să privim la creație pentru că Dumnezeu nu face greșeli.

Fratele Branham a spus că Geneza este sămânța și ceea ce are loc acolo merge mai departe, ca tipar, prin toată Scriptura. Geneza este Temelia, iar Apocalipsa este Piatra din capul unghiului. Aceasta este întreaga Scriptură, este Hristos, este totul.

Să citim deci, din Geneza 1.3-5:

„Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” și a fost lumină.

Dumnezeu a văzut că lumina era bună și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.

Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.”

Așadar, Dumnezeu a vorbit și ceva a venit la suprafață, s-a descoperit ceea ce avea în gândul Său, iar El a văzut că lucrul acela era bun.

În versetul 10 citim:

„Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.”

Același lucru îl vedem scris în versetele 12, 18, 21, 25: „Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.” De câte ori se repetă aceasta? De șase ori. De șase ori, El a văzut că ceea ce a făcut era bine. Dar ce a făcut El în ziua a șasea? În ziua a șasea, El a descoperit Pecetea a șaptea.

Să citim de la versetele 26-27:

„Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.”

Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.”

Ce a făcut El aici? Pecetea a șaptea.

În predica „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, fratele Branham a spus că în întreaga Scriptură există un Scop întreit al lui Dumnezeu: ca Dumnezeu să primească întâietatea în Om, în Mireasa Sa, ca să-l poată aduce pe om în starea originală din Eden. Este adevărat?

În a șasea zi, în a șasea mie de ani a creației, El l-a făcut pe om după chipul Său,

după chipul lui Dumnezeu; El i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, iar în capitolul 5 ni se spune că i-a numit Adam.

În mesajul „Capodopera”, fratele Branham a spus: „Aceasta este familia Sa capodoperă, aceasta este capodopera lui Dumnezeu.” Care este capodopera Sa? „Cei doi fiind una.” Capodopera lui Dumnezeu sunt cei doi fiind una. Noi am învățat că tot Vechiul Testament a vorbit despre El, de la temelia patriarhilor până la împărați, apoi prin profeți până când am ajuns la Piatra de încheiere care este Isus Hristos, care a venit pe pământ și este Plinătatea Vechiului Testament. Dar aceasta nu era întreaga Capodoperă.

Pentru a vedea cum a finalizat Capodopera, noi putem vedea că o parte din ea se afla în primul Chip.

Să citim pentru aceasta, Geneza 2.18. Capitolul doi din Geneza descrie ziua a șasea:

„În ziua a șasea, Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur.”

Aici avem o taină. Până aici, Dumnezeu a spus că tot ceea ce a făcut era bun: „Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.” El a spus aceasta de șase ori, dar în Intervalul dintre ziua a șasea și a șaptea, El a spus ceva ce nu mai spusese înainte: „Nu este bine...” Ce nu este bine? „Nu este bine ca Isus Hristos să nu aibă o Mireasă și să locuiască singur.” Nu este bine ca omul pe care l-am făcut după chipul și asemănare Mea să fie singur. Omul nu era singur pentru că toate atributele părții feminine erau în el. El a fost creat după chipul lui Dumnezeu, parte bărbătească și parte femeiască, iar apoi a fost pus într-un trup de carne. Atunci, Dumnezeu a spus: „Nu este bine...” De ce? Domnul voia să-l vedem pe șapte în șase. Înțelegeți? De șase ori, El a spus: „Este bine”, dar apoi a zis: „Nu este bine...” Și ce a făcut Dumnezeu atunci? A luat o coastă a lui Adam, a scos mireasa din el și a pus-o într-un trup diferit. Atunci cei doi au fost împreună, iar fratele Branham a spus că acesta a fost actul de încoronare al creației Sale. Capodopera Sa era încheiată, cei doi erau una.

Să ne întoarcem și să citim împreună din Geneza 1.31. Capitolul 2 este o detaliere a celor regăsite în capitolul 1.

Deci, Geneza 1.31:

„Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune.”

Putem vedea taina? „Este bine” de șase ori, apoi „Nu este bine”, pentru că trebuia să se schimbe ceva. Ce aducea El? Descoperirea Peceții a șaptea.

În versetul 31, Dumnezeu S-a întors și a privit la tot ceea ce făcuse, la toată creația Sa și a spus: „Este foarte bine.” Apoi, mergem în capitolul 2.2, unde scrie:

„În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a

șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.”

În Pecetea a șaptea nu face nimic, este intrarea în odihnă.

El a făcut totul în șase zile. Așadar, au existat șase mii de ani ai creației, iar când a ajuns în ziua a șasea, El a creat un om după chipul Său, parte bărbătească și parte femeiască, dar când se trecea în ziua a șaptea, Satan a pătruns înăuntru și a pângărit acel chip. Ce a făcut Dumnezeu atunci? A început să rezidească din nou. Cât timp i-a trebuit? Șase mii de ani. Astfel, noi suntem în ciclul celui de-al doilea Sabat pentru că, țineți minte: Mielul era ținut timp de paisprezece zile, adică timp de două Sabate.

Așadar, am avut primul ciclu al Sabatului prin care gândul lui Dumnezeu a fost exprimat în Eden, gândul Lui despre un bărbat și o femeie uniți împreună în Eden, dar acesta a fost distrus, așa că El a început al doilea Sabat, ceea ce înseamnă că toată Biblia este ciclul celui de-al doilea Sabat.

Toată povestea care a așezat tiparul a fost spusă în Geneza 2, iar povestea care urmează, pășește în totul pe acest tipar. Acum, noi am ajuns în a șasea mie de ani, în ziua a șasea, și urmează odihna, ziua a șaptea.

În Geneza 1, vedem că tot ceea ce a făcut Dumnezeu în șase mii de ani a fost o Capodoperă și a ajuns la un punct culminant în ziua a șasea, iar în ziua a șaptea, El a descoperit Pecetea a șaptea. Vedeți? În ziua a șaptea El nu a făcut nimic. Totul s-a făcut în șase zile. În ziua a șasea El a unit mireasa cu mirele, iar în ziua a șaptea, ei s-au odihnit.

În Apocalipsa capitolele 1, 2 și 3, avem șapte scrisori scrise către cele șapte Epoci ale Bisericii, dar dacă punem totul la trecut, am pierdut totul, deoarece trebuie să raportăm totul la ziua de azi. Ca să putem primi descoperirea, noi trebuie să aplicăm cele șapte Peceți zilei de azi. Aici au căzut denotațiunile: ele au pierdut Cuvântul pentru că nu L-au poziționat corect; ele L-au poziționat într-o zi trecută sau într-una viitoare, au ajuns la cartea Apocalipsei și au spus: „Aceasta s-a întâmplat deja, iar aceasta urmează să se întâmple”, dar nu au înțeles că acest Cuvânt este veșnic, nu au înțeles că ceea ce le-a spus Pavel, corintenilor, este și pentru noi:

„Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.” (1Corinteni 10.11).

Pavel a spus aceste cuvinte acum două mii de ani, dar nu le-a scris pentru cei de atunci, ci pentru cei din ziua de azi.

Începând de la Început până la ultimul „Amin”, această Biblie, a fost îndreptată spre noi cei din ziua de azi, pentru că Piatra de încheiere a Bibliei este Apocalipsa,

Descoperirea lui Isus Hristos care este Taina întregii Scripturi, iar acesta este timpul Pietrei de încheiere, slujba Pietrei de încheiere, este întreaga Biblie adunată și cuprinsă în slujba Pietrei de încheiere. Înțelegeți? În timpul de sfârșit, El va avea pe pământ o Mireasă în care se întrupează tot Cuvântul.

Aici, noi am făcut o mare greșeală pentru că ne-am folosit intelectul și am pus toate lucrurile la trecut sau la viitor.

Să merg la școală sau nu? Biblia nu îmi spune aceasta. Ba da, ne spune. Biblia nu spune nimic despre ziua de azi? Ba da. Cuvântul nu este doar pentru ziua aceea sau aceea, ci este și pentru ziua de azi, pentru că este un Cuvânt veșnic pentru o ființă veșnică; Cuvântul este Hristos, iar noi facem parte din Hristos. Aceasta înseamnă că Dumnezeu nu ne-a lăsat să ne călăuzim viețile prin rațiunea umană. Nu așa trebuie să ne trăim viețile, ci trebuie să le trăim în conformitate cu acest Cuvânt și trebuie să ne găsim identificarea în acest Cuvânt.

Ce spune Cuvântul despre mine ca mamă, ca tată? Ce spune Cuvântul despre mine ca văduvă, ca simplu om? Acestea sunt slujbe în biserică; cei care plâng și cei care se bucură fac parte din Trup. Totul este în Cuvânt, de aceea trebuie să începem să ne găsim poziția în Cuvânt. Ce spune Cuvântul? Indiferent ce spune, eu îmi voi alinia viața cu aceste Scripturi. Noi trebuie să ne îndepărtăm pe deplin de raționament ca să găsim calea în viața noastră, pentru că cea care ne ajută este credința, nu rațiunea.

Fratele Branham a spus: „Când un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu iau Cuvântul lui Dumnezeu din inima lor, și îl pun prin credință pe buzele lor, este ca și cum ar vorbi Dumnezeu.”

Astăzi, răspunsul nostru la orice este rațiunea, dar Isus nu a umblat și nu a vorbit niciodată prin raționament. A venit un moment când Isus a trebuit să țină propria Sa Lege și să-i dea cezarului ce era a cezarului. El a trebuit să plătească taxe, dar nu a spus: „Voi merge să-Mi iau o slujbă”, sau: „Petre, du-te și mai pescuiește puțin!”, ci a zis: „Petre, du-te, aruncă năvodul și prinde un singur pește!”, dar nu ca să-l vândă, ci ca să ia moneda din gura sa. Isus nu a trăit niciodată prin raționament; El nu a raționat niciodată nimic, ci a trăit, Și-a trăit Viața prin credință, iar credința trebuie să fie zidită pe ceva. Credința nu se poate baza pe: „Eu presupun” sau: „Eu încerc...”, ci ea se bazează întotdeauna numai pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Cum pot să-mi conduc casa? Nu mai citiți cărți pentru că Biblia vă spune tot ce vreți să știți. Dacă veniți la El și Îl rugați să vă un gă ochii, iar după aceea citiți cartea Proverbelor, această Carte vă va spune cum să vă creșteți copiii.

Pecețile au fost ridicate de peste Biblie, iar noi știm că această Carte este vie. Ea

trăiește și respiră și astăzi, este un Cuvânt veșnic, un Cuvânt care este viu și valabil și pentru noi. Aceasta au deschis Pecețile pentru noi astăzi. Taina celor șapte Peceți, Taina lui Dumnezeu este Hristos, ceea ce înseamnă că astăzi noi trebuie să privim lucrurile diferit de felul cum le-am privit până acum, pentru că Dumnezeu ridică pe pământ o Civilizație a credinței.

Sub slujba lui Maleahi 4 și Apocalipsa 10.7, El ne întoarce înapoi la credința originală, la credința originală în Cuvânt. Credința de la început s-a bazat numai pe Cuvânt; a fost o viață bazată pe credința în Cuvânt. Fiecare pas pe care L-a făcut Isus, a fost bazat pe Cuvânt și în fiecare situație prin care trecea, cita ceva din Vechiul Testament. Dar dacă erai un teolog, un învățat al Cuvântului, ai fi spus: „Aceasta a scos-o din context!”

Mergeți, studiați lucrurile spuse de Isus, apoi vedeți de unde a luat ceea ce a spus și întrebați-vă: „Cum a obținut aceasta acolo?” Câți ați văzut aceasta? Isus nu a folosit raționamentul, ci a luat Cuvântul și a recunoscut: „Acesta este un Cuvânt veșnic.” Vedeți? Cuvântul acela este Hristos și este veșnic, iar eu fac parte din El, ceea ce înseamnă că acel lucru nu i s-a întâmplat numai lui David, ci este și pentru mine.

Isus a făcut aceasta tot timpul: de fiecare dată când a vorbit, El a vorbit numai Scripturile, dar noi în majoritatea timpului folosim mintea noastră umană și spunem: Aceasta nu se potrivește! A scos-o din context! Aceasta nu se aplică astăzi.”

Priviți la profeția lui Ioel. Petru a luat-o și a spus în ziua de Rusalii: „Aceasta este ceea ce a spus prorocul Ioel.” Dar el a luat numai o parte din acea profeție, pentru că dacă o citim pe toată, vedem că nu se aplică în totalitate zilei de Rusalii. Acea profeție se aplica restituirii copiilor lui Israel înapoi în țara lor. Dar cum a putut să facă Petru aceasta? Cum a putut să ia puțin de aici și puțin de dincolo? Cum a putut să ia doar o parte, deși cealaltă nu se aplica acolo? A făcut-o pentru că el era o ființă veșnică, și Acela era un Cuvânt veșnic, iar prin descoperire divină, a știut ce Cuvânt se împlinea în acea zi. El a văzut vorbirea în limbi și a spus: „Eu știu ce Cuvânt este Acesta.”

„Dar restul profeției?”

„Partea aceea este pentru un alt timp.”

„Aceasta este partea care se împlinește astăzi.” Aleluia!

Fratele Branham a spus: „Eu am fost cu Noe când el a construit arca.” Despre ce vorbea el? Despre Pecetea a șaptea. De ce? Pentru că Noe era o exprimare a lui Hristos. Și noi suntem o exprimare a lui Hristos. Noi suntem în aceeași familie a lui Hristos și am fost cu Noe când el exprima Pecetea a șaptea. Ce este Biblia și

fiecare personaj din ea? Hristos descoperit. El S-a descoperit prin Moise, în Egipt, iar apoi prin însărcinarea lui Iosua. Ce este aceasta? Descoperirea lui Dumnezeu. Totul descoperea ce era în gândul lui Dumnezeu, era Pecetea a șaptea deschisă.

Apoi, El a venit și ne-a chemat pe noi, iar noi am recunoscut că este El. Am auzit strigătul Vulturului și am recunoscut că este El. Ne-a unit cu El, dar apoi vine mai mult, vine în noi. El ne-a adus la Viață, apoi vine la Viață altcineva și El vine mai mult; un altul vine la Viață și El vine mai mult. De aceea, Pecetea a șaptea este Taina venirii Lui. Apoi, fratele Branham a schimbat aceasta în predica „Sărbătoarea Trâmbițelor”, unde a spus: „Dar acum este Taina plecării Lui. El vine în mine, în tine, în cel de lângă noi, până când încetează să mai vină, iar apoi pleacă.” Ce este aceasta? Pecetea a șaptea. Aleluia!

El a mai spus: „Eu am fost acolo când Moise vorbea cu rugul aprins.” Creierul nostru nu-și amintește aceasta, de aceea, noi trebuie să avem gândul lui Hristos. Noi avem o memorie umană, iar aceasta nu-și amintește că am fost la rugul aprins, dar gândul lui Hristos își amintește aceasta. Cu gândul lui Hristos, noi putem să ne amintim că am fost acolo în ziua creației când El a spus: „Să fie lumină!”

Fratele Branham a spus: „Eu am fost acolo.” De ce a spus aceasta? Pentru că atunci avea gândul lui Hristos, amintirea pe care noi ar trebui s-o avem din prima zi. Minte noastră umană, gândul nostru, nu va funcționa, dar dacă eu iau raționamentul lui Hristos care este credința, dacă iau gândul lui Hristos, dragostea lui Hristos, noi putem să ne amintim: „O, da, eu am fost acolo. Am fost acolo când El a spus: „Să fie lumină!” De ce? Pentru că noi facem parte din Logos, din Hristos. Eu am fost acolo când El a vorbit și a adus la existență veștile, când El a spus în Colorado: „Vrei să te plimbi cu Mine?”

Prieteni, fratele Branham a spus: „Dacă nu-ți amintești aceasta, ai amnezie spirituală și nu știi cine ești!”

Noi avem nevoie de gândul lui Hristos pentru a ști cine suntem. Cine suntem noi? Noi suntem parte din Hristos, suntem parte din Pecetea a șaptea, suntem Pecetea a șaptea manifestată astăzi! Noi facem parte din Geneza 1.1, Ioan 1.1, Apocalipsa 1.1, iar dacă nu suntem acolo, înseamnă că avem amnezie spirituală și nu știm cine suntem.

Să luăm Scriptura.

Dacă noi am fost cu Moise, iar acest Cuvânt a funcționat în ziua lui Moise, de ce nu ar funcționa și pentru mine astăzi? Dacă am fost cu David, iar acest Cuvânt a funcționat cu el; dacă eu sunt o ființă veșnică și acest Cuvânt este un Cuvânt veșnic, de ce nu pot să-L iau și să-L folosesc din nou? Dacă acest Cuvânt a funcționat o dată, de ce nu poate funcționa din nou? Dacă ne-am bazat pe El să ne

scoată din necaz când eram în Egipt, de ce nu ne putem baza pe El să ne scoată și astăzi din necaz? Dacă a funcționat în primul și în al doilea Exod, de ce nu ar funcționa și în al treilea? Aleluia! Noi trebuie să trecem dincolo de granițele umane ale vieții noastre și să călcăm Dincolo, în ceea ce am fost creați să fim. Noi am fost născuți să fim ființe supranaturale, dumnezei mai mici, fii ai lui Dumnezeu, și toată creația suspină și așteaptă manifestarea fiilor lui Dumnezeu.

În cartea Faptelor, oamenii au încercat să i se închine lui Pavel. Pavel și Barnaba au ajuns printre oamenii aceia, iar ei au spus: „Zei au venit la noi.” De ce? Pentru că cei doi apostoli nu mai aveau amnezie spirituală, ci știau că Cuvântul lucrează și că ei au primit dreptul să-L folosească. Și L-au folosit prin credință, nu prin raționament.

Noi trebuie să spunem: „Doamne, Te rog să-mi arăți în acest Cuvânt soluția pentru necazul meu, pentru că Tu nu ai fi lăsat niciodată Cuvântul care este o Carte pecetluită, la care nu se poate adăuga sau scoate nimic, dacă în El nu s-ar găsi și soluția pentru ziua de astăzi.”

Noi am pierdut credința în Scripturi, de aceea ne întoarcem la alte cărți care nu ne pot ajuta cu nimic. Noi am pierdut credința în Cartea pecetluită, de la care nu se poate scoate și nici adăuga, dar viața noastră este pecetluită sub puterea Duhului Sfânt, de aceea, putem lua Cartea care a fost deschisă prin ruperea celor șapte Peceți și să spunem: „Doamne, Tu ne-ai lăsat o soluție.” O putem găsi în Vechiul Testament sau la un profet mai mic, dar de îndată ce deschiderea ajunge la noi, nu va fi o deschidere mică pentru că este biruința noastră. Credința este bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Țineți minte că șase îl descoperă pe șapte. Aș vrea să mergeți acasă, să luați ceea ce ați auzit astăzi și să studiați Cuvântul.

Vă mai amintiți prima minune făcută de Isus? A fost la o nuntă. Ce ne spune aceasta? Ce a făcut El acolo? A schimbat apa în vin. Dar cât vin? Șase butoaie. De ce șase? Șase este numărul omului, este ziua creației. De ce sub Pecetea a șasea? Sub Trâmbița a șasea? Pentru că șase îl descoperă pe șapte. Ce descopereau cele șase butoaie de apă prefăcute în vin? Pecetea a șaptea. Șapte este întotdeauna Persoana.

Îngerul Gavril a venit la Maria și i-a spus că ea Îl va naște pe Mesia. Biblia spune că el a venit la ea în luna a șasea. Care lună a șasea? A șasea lună de când rămăsese însărcinată verișoara ei Elisabeta. Biblia spune: „În luna a șasea, îngerul Gavril a fost trimis de Dumnezeu...” Ce a descoperit el în luna a șasea? Pecetea a șaptea. Unde era Pecetea a șaptea? Ea urma să fie în fecioară. În zilele noastre am avut printre noi un înger. Ce a descoperit el după cele șase Peceți? Pecetea a șaptea.

Unde se află Ea? În fecioară. Aleluia! Ea se află pretutindeni, în noi, în jurul nostru, în Biblie.

Să mergem la Ioan 19.13. Acum înțelegeți de ce, după predicarea Pecetilor, fratele Branham a spus: „Biblia a devenit o Carte nouă pentru mine.” El a văzut lucruri despre care nici nu ne-a spus dar, prin descoperire, Dumnezeu ne-a adus înapoi exact la aceste lucruri. Șase îl descoperă pe șapte. Biblia are șaiszeci și șase de cărți. Ce descoperă ele? Pe șapte. Este la fel, de aceea fratele Branham a spus: „Biblia a devenit o Carte nouă pentru mine, așa că niciodată nu voi mai gândi și nu voi mai fi la fel.”

Noi luăm Biblia și vedem că tot ceea ce citim este Pecetea a șaptea. De la Geneza la Apocalipsa este un Cuvânt viu care trăiește și astăzi. Aici suntem noi; stăm în Scripturi, de aceea el a spus: „Eu nu mă mai rezum la a citi Cuvântul. El nu mai este bidimensional.” Noi putem păși direct în Scriptură. Mergem în Rut și putem spune: „Patru stadii de restituire.” Putem vedea „șase măsuri de orz” și putem spune: „Doamne, totul este aici. Se va ajunge la o nuntă. Și ce se întâmplă după ce se căsătorește?” Atunci, Pecetea a șaptea este în ea. Și ce face cu ea? După ce îi dă naștere, o pune în poala lui Naomi, iar fratele Branham a spus: „Neamurile vor duce mesajul acesta înapoi la evrei.” Ea îi va da naștere lui Hristos, iar după aceea, Rut se va întoarce și va așeza acest Copil în poala lui Naomi. Aceasta este exact ceea ce vom face noi: vom așeza această Pecete în poala lui Naomi, apoi vom pleca Acasă.

Ce facem noi? Pășim în Cartea lui Rut, umblăm prin ea, suntem în ea, suntem în interiorul ei. Viața noastră este mișcată de aceasta, de aceea, viața fratelui Branham era condusă de Cuvânt, viața lui a fost condusă de Matei 24, de cartea Apocalipsei, iar el nu înțelegea de ce încerca să facă ceva ce nu funcționa. Ce se întâmpla atunci? Predica descoperirea lui Isus Hristos în Epocile Bisericilor, apoi a intrat în Apocalipsa capitolul 5, după care, timp de doi ani nu a putut să meargă mai departe. De ce? Era reținut. De cine? De Cuvântul scris. Când a ajuns la pecetea a șaptea și a spus: „Sunt cercetat să nu merg mai departe. Simt că trebuie să mă opresc.” De ce? Ce simțea? Ce se mișca în el? Ce-l reținea, ce-l ținea pe loc? Cuvântul care fusese deja scris. Astfel, nu a putut merge mai departe, nu a putut da descoperirea Pecetii a șaptea, de aceea, a trebuit să lase câteva indicii, câteva semne, câteva evenimente care conduc la ea. Apoi s-a oprit și nu a mai spus nimic de cele șapte Peceti, până când am ajuns la „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită.” Ce făcea el? Se potrivea cu Cuvântul. Și dacă Cuvântul care a fost scris cu două mii de ani înainte ca profetul să se nască, a putut să-i direcționeze viața atât de perfect încât l-a dus dincolo de voia și gândirea sa, fiecare pas al său

fiind în linie cu acest Cuvânt, ce va face cu mine și cu voi? Despre ce vorbește Biblia când se referă la fiecare mădular care trebuie să se unească cu Trupul? Se referă la ziua de azi. El ne-a spus că cele cinci slujbe vor aduce biserica la maturitate, la desăvârșire, până când toți vom crește până la cap. La ce se referea el? Capul nu a fost aici până azi. Acest verset din Efeseni vorbește despre ziua de azi, iar această Scriptură ne conduce viața, ne aduce la locul nostru, pentru că suntem un genunchi, un deget, un cot sau ceva din Trupul Său, iar Scriptura ne duce de la locul unde obișnuiam să mergem, la un loc nou. Ne mută și ne duce acolo unde nu ne așteptăm. Poate ne-am pierdut slujba sau poate s-a rupt biserica. Dar ce face El? Ne duce la poziția noastră pentru că așa spune Cuvântul. Dacă suntem sămânța lui Dumnezeu, viața noastră este la fel de condusă de El, cum a fost viața profetului. Uneori lucrurile nu merg bine pentru noi. De ce? Pentru că El are un Plan. Uneori ușile nu se deschid înaintea noastră și nu ne simțim așa de binecuvântați. De ce? Pentru că El are un Plan și ne duce exact în Cuvântul Său. De aceea, când am ajuns la acest Cuvânt, am spus: „Doamne, vreau ca Cuvântul acesta să conducă fiecare pas al meu și tot ceea ce fac. Te rog să mi-L arăți.”

Ajută-ne să nu folosim creierul nostru, rațiunea noastră, fiindcă dorim gândul lui Hristos care este Cuvântul lui Dumnezeu. Doamne, dă-ne înțelepciunea Duhului Sfânt ca să înțelegem ce trebuie să facem astăzi. Dă-mi jos solzii și unge-mi ochii, pentru că dacă pot găsi ceva în Cuvântul Tău și pot crede, pot avea lucrul acela. Acest lucru a funcționat în fiecare epocă și va funcționa și astăzi.

„Când a auzit Pilat aceste vorbe, a scos pe Isus afară și a șezut pe scaunul de judecător, în locul numit „Pardosit cu pietre”, iar evreiește, „Gabata”.

Era ziua pregătirii Paștilor, cam pe la ceasul al șaselea. Pilat a zis iudeilor: „Iată Împăratul vostru!” (Ioan 19.13-14).

Când s-a întâmplat aceasta? Pe la ceasul al șaselea. Ce a făcut Pilat în ceasul al șaselea? L-a descoperit pe Împărat. Ce avem aici? Pecetea a șaptea în a șasea.

De ce a făcut Pilat aceasta în ceasul al șaselea? De ce i-a dat Boaz șase măsuri de orz lui Rut? De ce a avut curva aceea șase bărbați? Probabil că aceasta a deranjat-o tot restul vieții de credincioasă: „Cum am putut fi așa, Doamne?” Dar nu știa că aceasta era pentru scopul veșnic al Cuvântului lui Dumnezeu.

Avraam s-a întrebat: „De ce am mers în Gherar? De ce am făcut acele lucruri?” El nu știa că patru mii de ani mai târziu avea să vină un profet care avea să ia povestea lor și să spună: „Profetul Avraam și soția lui au avut o schimbare a trupurilor.” Împăratul din Gherar a vrut să se căsătorească cu o bunicuță. Putea avea orice fecioară din împărăție, dar el a vrut o bunicuță. Dacă Avraam nu ar fi eșuat, dacă nu ar fi părăsit țara, profetul nu ar fi putut să ia acel exemplu ca să

dovedească schimbarea trupului nostru. Dacă femeia aceea curvă nu ar fi avut șase bărbați, noi nu am fi putut vedea că există o a șaptea Pecete. De ce Pilat L-a adus pe Domnul Isus pe la ceasul al șaselea? Pentru că Cuvântul lui Dumnezeu conduce tot ceea ce vedem noi. Totul în politică sau pe tărâmul financiar este condus de Cuvânt. Și cine se poate împotrivi vocii Sale? Totul este în Cuvântul Său. Vreți să știți starea economică în care ne aflăm? Uitați-vă la Pecetea a treia pentru că ea ne spune aceasta. Totul este scris în Cuvânt. De ce merge economia în direcția în care merge? Pentru că atunci când a venit vremea să se nască Isus, a fost o percepere de impozite în toată lumea. Tiparul este deja așezat. Cine i-a dus pe Iosif și Maria în Betleem? Un decret al Cezarului. De ce? Pentru că peste toată lumea a venit o presiune economică. Și unde i-au dus legile scrise? Iosif mergea acolo jos, dar fiecare pas pe care-l făcea era rânduit de profeție. Fiecare mișcare a sa era făcută de Cuvântul lui Dumnezeu.

De ce ajungem la o singură ordine mondială? Pentru că este timpul ca El să Se nască din nou. De ce vine presiunea economică? Pentru că este timpul să se nască El. Acest lucru este deja scris în Cuvânt, tiparul a fost așezat. Dar cum vor veni la împlinire toate lucrurile? Totul are loc în ziua a șasea pentru că în ziua a șaptea nu se întâmplă nimic. Șapte este o Persoană.

„Dar ei au strigat: „Ia-L și răstignește-L!” „Să răstignesc pe Împăratul vostru?” le-a zis Pilat. Preoții cei mai de seamă au răspuns: „Noi nu avem alt împărat decât pe PAPA!”

Papa va prelua sistemul. Vedeți? Ei vor spune: „Noi nu vrem Cuvântul Tău, nu vrem cele șapte Peceți, nu-L vrem pe Hristos care este Taina lui Dumnezeu descoperită. Noi nu avem nici un alt împărat decât sistemul.”

Frați și surori, tiparul a fost așezat, de aceea, fratele Branham a putut să vină și să descopere aceasta în ziua a șasea.

„Iată Împăratul vostru!”

„Răstignește-L!” Vedeți? De aceea, fratele Branham a putut să spună: „Acuz această generație.” Pentru ce? „Pentru a doua răstignire a lui Isus Hristos.” De ce? Pentru că Împăratul a fost prezentat, dar ei au vrut sistemul. Cine era sistemul? Cezarul. Astfel, dacă astăzi luăm pe cineva, îl ducem la Cuvântul lui Dumnezeu și-i spunem: „Acesta este Împăratul, Acesta este Hristos. Așa trebuie să trăiască o femeie, aceasta este ceea ce este sfânt, dumnezeiesc”, ni se va răspunde: „Nu-L vreau pe Împăratul vostru!” În felul acesta, ei îl răstignesc în fiecare zi pe Domnul slavei și au fost deja condamnați.

Ce se întâmplă acum? Tiparul biblic se repetă în viața noastră. Noi ne întrebăm: „Ce se întâmplă? Tocmai le-am spus despre Cuvânt, iar ei îl resping și aproape că

L-ar ucide.” Aproape că m-ar ucide și pe mine. De ce? Pentru că Cuvântul conduce viața noastră, dar nu și pe a lor. Ura împotriva Cuvântului este vestită deja în Cuvânt. Totul este așezat în Scripturi, totul, fiecare clipă a zilei este Scriptura făcută trup, este între bine și rău, între sistemul antihrist și Hristos. Ce este aceasta? Totul este rânduit dinainte și se mișcă în pas cu acest Cuvânt. Totul este aici! Trăiți Cuvântul! Este timpul pentru Cuvânt sau nu avem nimic!

Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Totul a fost consemnat în Scriptură, tot ceea ce a ieșit din gura lui Dumnezeu, iar noi trebuie să trăim numai prin Cuvânt. Civilizația credinței trăiește numai prin Cuvânt, prin: „Este scris!” Isus a ajuns în pustie singur, fiind dus acolo de Duhul Sfânt, unde a fost atacat de Satan însuși. El era fără apărare, fără o armă, nu avea nici un bun, nu avea nimic. Se afla în pustie de patruzeci de zile, când trupul Lui era slăbit după un post de patruzeci de zile, când era, fără îndoială, un trup slăbit și partea umană a minții Lui era tulburată și lucrurile nu mergeau bine. Atunci a venit diavolul să-l încerce, când era în starea aceea slăbită. Diavolul a lansat primul său atac, iar El i-a răspuns: „Este scris!” A lansat al doilea atac, iar El a spus din nou: „Este scris!” A ajuns și la al treilea test, și El a spus: „Este scris!” Ce a făcut El aici? Ne-a lăsat un exemplu. Ce era El? Pecetea a șaptea arătată, Hristos, un Exemplu pentru noi.

Ce suntem noi? Pecetea a șaptea arătată. Ce suntem noi? Hristos. De aceea, trebuie să trăim cum a trăit El și să-l biruim pe diavol cum l-a biruit El. Biblia este Viața noastră, este totul pentru noi, iar fratele Branham a venit ca să ne întoarcă la ea. El a spus: „Noi nu avem nici o altă carte decât Biblia.” Acesta este un sfat bun. Noi stăm aici în al șaselea ceas, în a șasea zi de la căderea omului. Noi suntem numărul „șase”, pentru că șase este numărul omului. Și în timp ce stăm aici, pot să vă spun: Cartea aceasta deschisă, Cuvântul acesta descoperit este Împăratul vostru! Astăzi v-am vorbit despre Împăratul vostru, dar alegerea este a voastră. Care va fi răspunsul vostru? Îl veți asculta și vă veți pleca înaintea Lui sau Îl veți respinge și vă veți pleca înaintea sistemului? Nu trebuie să spuneți nimic, pentru că faptele voastre vor spune ce veți face cu acest Isus, numit Hristosul.

Astăzi ne-a fost prezentată această Carte, o Carte deschisă și am putut vedea că Scripturile sunt vii. Cartea este deschisă și nu este altceva decât Hristos, descoperirea lui Dumnezeu, taina lui Dumnezeu descoperită, un Cuvânt deschis acum, o Carte deschisă și prezentată înaintea voastră: „Iată Împăratul vostru!”

Acum, noi avem puterea de a decide, dar nu prin vorbe, ci prin fapte, printr-o viață trăită, dacă ne vom pleca înaintea Lui și-L vom accepta ca Împăratul nostru sau dacă vom accepta sistemul ca și împărat al nostru.

Noi avem în fiecare zi ocazia să facem această alegere: Îl vom alege pe Împărat sau vom alege sistemul?

Doamne, deschide-ne ochii, iartă-ne și ajută-ne. Ajută-ne să avem gândul lui Hristos, pentru că ne predăm Ție și dorim să Te urmăm cu toată ființa noastră. Amin.